Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΜΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΟΝΑ ΚΥΑΛΙΑ. — Εἶναι μιὰ φανταστικὴ ἰδέα ποὺ βοηθᾶει νὰ ἀποκτήσῃ κανεὶς πολὺ καλὰ κυάλια στὴ μισὴ τιμή. — Ἐκυκλοφόρησαν σὲ διάφορα μεγέθη. — Καὶ ἔχουν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἐξαρτήματα. — Τσινία γιὰ τὸ λαιμό, δερμάτινη θήκη ,τσάντα. — Εἶναι εἰδικὰ γιὰ κυνήγι. — Ἡ γιὰ προσεκτικὴ ἐξέταση τῆς φύσεως. — Πέρα ἀπ' αὐτὸ εἶναι τόσο εὔχρηστα ὥστε μπορεῖτε εὔκολα νὰ γίνετε... κατάσκοποι χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ παίρνῃ εἴδηση ☘ Οἱ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ὅπως ὁ καθαρισμὸς τοῦ ποταμοῦ Τάμεση ἦσαν πολὺ καλὲς καὶ μὲ ἐντυπωσιακὲς προόδους. — Ἔτσι ὁ... λονδρέζικος αὐτὸς ποταμὸς εἶναι τὸ καθαρώτερο ποτάμι. — Σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία καταμέτρηση στὸν Τάμεσι ζοῦν σήμερα 83 εἴδη ψαριῶν. — Ἡ Ἀγγλικὴ Βιομηχανία ἐδαπάνησε τριάντα ἑκατομμύρια λίρες γιὰ τὴν ἐπεξεργασία τῶν λυμάτων τῶν ἐργοστασίων ποὺ χύνονταν στὸν ποταμό. — Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ αὐξηθοῦν καὶ τὰ πουλιὰ στὶς περιοχὲς αὐτές. — Ἐνῶ στὸ τέλος τῆς δεκαετίας τοῦ 1950—60 ζοῦσαν ἐκεῖ λίγοι κύκνοι καὶ ἀγριόπαπιες λόγω τοῦ μεγάλου ποσοστοῦ τῆς ρυπάνσεως, σήμερα ἡ καταμέτρηση δείχνει πάρα πολὺ ἐνθαρρυντικὰ πράγματα.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ὁ καφὲς

—«Ο ΚΑΦΕΣ εἶναι μεράκι...». Κάθε φορὰ ποὺ ὁ καφετζῆς μας ὁ 'Αρίστος εἶναι ντεφορμὲ στὸν... καράφπατα ὁ συνάδελφός μας ὁ Νοῦ της ἀπαλαμβάνει νὰ τοῦ ψάλῃ τὸν ἀναβαλλόμενο ἐκ μέρους ὅλων μας Τοῦ λέει πολλὰ καὶ διάφορα. 'Ακόμη ὅτι αὐτός, ὁ 'Αρίστος δηλαδή, ἂν καὶ κληρονόμησε τὸν πιὸ μερακλῆ καφενὲ τῆς Κάτω Πόλεως, προσβάλλει τὴ μνήμη τοῦ πατέρα του μὲ τὰ νεροζούμια ποὺ ἀνακατεύει στὸ μπρίκι. Βαρειὰ κουβέντα, ἂν σκεφθῆ κανεὶς ὅτι πάνω ἀπὸ τὴ συσκευὴ τοῦ ὑγιεινοῦ ὁ καημένος ὁ 'Αρίστος ἔχει ἀναρτήσῃ τὴ φωτογραφία τοῦ γέρου του ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν εἶναι συνετὸν νά... ἐπέμβῃ ἀπὸ τὸ ὑπερπέραν γιὰ νὰ βελτιώσῃ τοὺς καφέδες

Βέβαια, ὑπῆρχαν σχέσεις ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ στὸν ὑπερβατικὸ κόσμο... 'Αλλὰ τὰ μυστικὰ τὰ γνωρίζουν οἱ καφετζοῦδες καὶ ὄχι οἱ καφετζῆδες! Ἔτσι ὁ 'Αρίστος τόχει πάρει ἀπόφαση ὅτι μέσα στὸ ἀντίτιμο τοῦ «τούρκικου» περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ πελάτη νὰ λέῃ μιὰ κουβέντα πάρα πάνω καὶ νὰ ξεθυμαίνῃ γιὰ ὅλα ὅσα τυχαίνει νὰ τὸν «φουρκίζουν» χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα ἄλλης ἀντιδράσεως. Ἔτσι στὸ ἐπίγραμμα τοῦ συνάδελφου μας τοῦ Νότη ὅτι ὁ καφὲς εἶναι μεράκι ὁ 'Αρίστος ἀπαντᾶ μὲ ἕτερο ἐπίγραμμα:

—'Ο καφές, κύριέ μου, εἶναι ἐκτόνωση. Μὴ νομίζετε ὅτι οἱ δυο τρεῖς γουλιὲς γαλήνευν ἕνα πραγματικὰ νευρικὸν ἄνθρωπο. Μὴ φανταστῆτε ὅτι τὸ φιλὸ καϊμάκι καὶ οἱ φυσαλίδες προσφέρουν τὴν ἠρεμία καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἀπαραίτητης ἰσορροπίας. Ἐκεῖνα ποὺ τὰ ἐπιτυγχάνει ὅλα αὐτά, εἶναι ἡ δυνατότητα ποὺ προσφέρει στό... μερακλῆ νὰ κάνῃ τὸν ἐξυπνο, στὸν καφετζῆ καὶ νὰ τοῦ λέει καὶ μιὰ κουβέντα πάρα πάνω...

"Οταν γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Νότης ἄκουσε τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ 'Αρίστου τοῦ καφετζῆ, παρατήρησε:

—Κι' ὅμως καὶ γιὰ σένα καὶ γιὰ μᾶς ποὺ πίνουμε τὸ νεροζούμι σου θᾶταν προτιμότερο νὰ ἐπιδοθῆς σοβαρὰ στὸ ψήσιμο τοῦ τούρκικου καφέ, παρὰ νὰ μᾶς κανῃς... Τούρκους μὲ ψυχολογικὲς σοφιστεῖες τῆς κακῆς ὥρας.

Δὲν εἶναι ἀσφαλῶς δυνατόν, νὰ πεισθοῦν, οὔτε οἱ καφετζῆδες οὔτε οἱ πελάτες, προσχωρώντας ἀμοιβαίως στὶς θέσεις τῶν ἀντιτάλων ἔστω καὶ μετὰ ἀπὸ ὁποιαδήποτε συζήτηση στρογγυλῆς τραπέζης μὲ τὸ ἀντικείμενο αὐτό. Καθόσον ἐδῶ ὁ καυγᾶς εἶναι γιὰ τὸν καυγᾶ καὶ ὄχι γιὰ τό... πάπλωμα. (Πάπλωμα στὴν περίπτωση αὐτὴ οἱ παλιότεροι ἐννοοῦσαν κάποιον οὐσιαστικὰ ἀποχρῶντα λόγο συμφέροντος). Ἐνῶ στὴν περίπτωση τῶν διενέξεων περὶ τοῦ καφὲ αὐτὲς δημιουργοῦνται χάριν τῆς ἡμερησίας διατάξεως τοῦ καφενέ, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἔχῃ κατὰ καιροὺς καὶ νευρῶδη τόνον.

Βέβαια, προσφορώτερη γιὰ μιὰ τέτοια συζήτηση μὲ ρωμέϊκο στὺλ εἶναι ἡ πολιτική. Αὐτὴ ὅμως ἔρχεται ἀργότερα. Δὲν μπορεῖς ν' ἀοχίσῃς πρωῒ πρωῒ τὴ γκρίνια μὲ τὶς πολιτικὲς ἐξελίξεις. "Οσο κι' ἂν ἡ ἐφημερίδα ποὺ πωρνάει ἀπὸ χέρι σὲ χέρι προσφέρει τὴν ἀφορμή. Τὸ ἔνστινκτ πρέπει νὰ γίνῃ μὲ τὸν καφέ, μὲ τὸν ἴδιο τὸν καφετζῆ ποὺ πρέπει νὰ δεχθῆ στωϊκὰ τὴν ἐπίθεση.

"Ολα αὐτὰ τὰ γνωρίζει βέβαια ὁ 'Αρίστος ὁ καφετζῆς μας. Καὶ κατὰ κανόνα ἀνταποκρίνεται στὸν ρόλο του. Ἐλλ, ὅμως, ποὺ μερικὲς φορὲς τὸν παίρνει ἡ κάτω βόλτα καὶ ζητᾶει νὰ βρῇ τὸ δίκιο του.

Τὸ φιλότιμο τοῦ Ρωμιοῦ, ποὺ ἀκόμη καὶ στὸν πιὸ ραφινάρισμένο ἔμπορο σκιρτᾶ κάτω ἀπὸ τὴ μακροχρόνια ἐπαγγελματικὴ ἄμβλυνση καὶ κονταροχτυπᾶται μὲ τὸ ὀξίωμα σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖον ὁ πελάτης ἔχει πάντοτε δίκιο.

ΠΑΝ

Οἱ συνταξιοῦχοι

«ΤΟ 1977 ἀρχίζει γιὰ μᾶς τοὺς συνταξιούχους μὲ κρύο, πείνα καὶ ἐγκατάλειψη, γράφουν τὰ «Συνταξιοδοτικὰ Νέα». Μέτρα λιτότητος ἐξαγγέλλονται ἀπὸ ἐπίσημα χείλη γιὰ τοὺς ἐργαζομένους καὶ τοὺς συνταξιούχους. Ἡ κατὰ 17% αὔξηση στὶς συντάξεις τοῦ ΙΚΑ, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ κατοβληθῆ ἀπὸ τὸν Μάρτη καὶ τὸν Μάη τοῦ 1976 (ποὺ καὶ τότε δὲν θὰ ἐκάλυπτε τὶς ἀνάγκες) μόλις σήμερα ἀποφασίζεται...

Ἐν τῷ μετοξὺ τὰ ποσοστὰ τῶν κερδῶν τῶν μονοπωλείων αὐξήθηκαν ἀκόμη πάρα πέρα καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ἀφαίμαξη γίνεται γιὰ νὰ κερδίζουν περισσότερα αὐτοί...

Οἱ ἐξαθλιωμένες συντάξεις τῶν 2500, 3500 δραχμῶν ἀναγκάζουν τοὺς περισσοτέρους ἀπὸ 40000 συνταξιούχους, νὰ ἐργάζωνται μὲ κίνδυνο τῆς ὑγείας τους. Κι' ἔτσι νὰ στεροῦν τὴ δουλειὰ τῶν νεωτέρων μιὰ κι' οἱ ἐργοδότες προτιμοῦν τοὺς συνταξιούχους ἐπειδὴ καὶ λιγώτερα τοὺς δίνουν καὶ λιγώτερες ὑποχρεώσεις δημιουργοῦν ΙΚΑ κλπ.».

Τὰ πορτοκάλια

ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ εἶναι οἱ πορτοκαλοπαραγωγοὶ ἀπ' τὴν ἀβεβαιότητα γιὰ τὴν τύχη τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας ἐσπεριδοειδῶν.

Σὲ σχετικὸ ὑπόμνημά τους οἱ ἐκπρόσωποι τῶν συνεταιρισμῶν ἀναφέρουν ὅτι ἀκόμη δὲν ἔχει συγκεντρωθῆ τὸ 60—70% τῆς παραγωγῆς καὶ ζητοῦν ἀπὸ τὴν κυβέρνηση νὰ λάβῃ ἄμεσα καὶ ἀποτελεσματικὰ μέτρα.

'Ο κίνδυνος καταστροφῆς τῆς παραγωγῆς ἀπὸ τὴν πάγο, εἶναι μεγάλος. Καὶ αὐτὸ κάνει ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη νὰ ληφθοῦν ἄμεσα μέτρα γιὰ τὴν προώθηση τῶν ἐξαγωγῶν μας καὶ οἱ ἐξαγωγεῖς δὲν δείχνουν ἐνδιαφέρον, μπλοφάροντας προφανῶς.

Ἐκδρομὲς

...ΧΙΟΝΟΕΚΔΡΟΜΕΣ ὀργανώνει ὁ «Φυσιολατρικός» τὸ προσεχὲς Σαββατοκύριακο.

Ἡ μία ἀπ' αὐτὲς (στὴν Πάρνηθα) εἶναι ὀρειβατική. Ἀναχώρηση στὶς 3 μ.μ. τοῦ Σαββάτου καὶ διανυκτέρευση στὸ Κοπαΐδι.

Τὴν Κυριακὴ θὰ γίνουν χιονοδρομὲς μὲ συμμετοχὴ ἀρκετῶν συλλόγων.

Ἐξ ἄλλου τὴν Κυριακὴ θὰ πραγματοποιηθῆ ἐκδρομὴ στὰ χιόνια. Ἀναχώρηση στὶς 7.30 τὸ πρωῒ γιὰ Δερβένι καὶ Σαραντάπηχο.

Ἐν τῷ μεταξὺ σύριο θὰ γίνῃ ἐκδρομὴ ἡμερησία στὸ Καλλιφώνιο Βλασίας (Μονὴ Ἁγίου Νικολάου). Ἀναχώρηση στὶς 7 τὸ πρωῒ γιὰ τὸ Μετόχι. Ἡ νεοσύστατη ὁμάδα τοῦ «Φυσιολατρικοῦ» θὰ πραγματοποιήσῃ ἀνάβαση στὸ Καλλιφώνιο.

ΤΟ «ΕΞΙΛΑΣΤΗΡΙΟ ΘΥΜΑ»

Ὁ Γρηγ. Στακτόπουλος προβαίνει σὲ ἀποκαλύψεις γιὰ τὴ σκευωρία μετὰ ἀπὸ τὴ δολοφονία τοῦ Πόλκ

Ἀδὰμ Μουζενίδης: ὁ «δολοφόνος» ποὺ εἶχε σκοτωθῆ προηγουμένως σὲ μάχη. Ὁ Βαγγέλης Βασβανᾶς πρόθυμος νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὸ Παραπέτασμα γιὰ ν' ἀποκρούσῃ τὴν κατηγορία

ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ - «ΟΜΟΛΟΓΙΑ» - ΚΑΤΑΔΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. (Ἰδιαιτ. Ὑπηρεσία). Ὁ δημοσιογράφος Γρηγόρης Στακτόπουλος, καταδικασμένος σὲ ἰσόβια δεσμὰ (ποινὴ ποὺ μετετράπη σὲ κάθειρξη 20 ἐτῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐμειώθη σὲ 12) εἶναι ΤΩΡΑ ἀποφασισμένος νὰ μιλήσῃ γιὰ τὴν δολοφονία τοῦ Ἀμερικανοῦ συναδέλφου του Τζώρτζ Πόλκ, γιὰ τὴν ὁποία λέγει ὅτι ὑπῆρξε ἐξηλαστήριο θῦμα.

Ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος Τζώρτζ Πόλκ εἶχε δολοφονηθῆ τὸν Μάϊο τοῦ 1948 στὴ Θεσσαλονίκη.

Τὸ πτῶμα του εἶχε βρεθῆ στὶς 16 Μαΐου ἀπὸ ἕναν ψαρᾶ σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν παραλιακὴ λεωφόρο Νίκης, σέ κατάσταση σήψεως. Τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια του ἦταν δεμένα μέ συρματόσχοινο. Ἡ νεκροψία καὶ ἡ νεκροτομὴ ἡ ὁποία ἀκολούθησε ἀπέδειξαν ὅτι ὁ Πόλκ εἶχε πυροβοληθῆ καὶ πεταχθῆ ζωντανὸς στὴ θάλασσα. Τὰ πνευμόνια του ἦταν γεμᾶτα μέ θαλασσινὸ νερό. Πρὸ τῆς δολοφονίας εἶχε φάει πολύ, μεταξὺ δέ αὐτῶν τὰ ὁποῖα ἔφαγε ἦταν ἀστακὸς καὶ μπιζέλια.

Ἡ δολοφονία εἶχε συνταράξει τότε τὴν διεθνῆ κοινὴ γνώμη καὶ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1949 εἶχε γίνει δίκη στὸ κακουργιοδικεῖο Θεσσαλονίκης.

Ὁ Πόλκ εἶχε ἔλθει στὴ Θεσσαλονίκη στὶς 7 Μαΐου 1948 ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ ἀμερικανικοῦ ραδιοσταθμοῦ Κολούμπια γιὰ νὰ πάρῃ συνέντευξι μὲ τὸν τότε ἀρχηγὸ τοῦ «δημοκρατικοῦ στρατοῦ» Μάρκο Βαφειάδη.

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὁ Γρηγόρης Στακτόπουλος ἦταν 35 χρονῶν καὶ ἐργαζόταν ὡς συντάκτης στὴν ἐφημερίδα «Μακεδονία» καὶ στὸ ειδησεογραφικὸ πρακτορεῖο «Ρώϋτερ». Ἐπίσης ἦταν ἀνταποκριτὴς στὴ Θεσσαλονίκη τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν «Ἐλευθερία». Εἶχε ἀποφοιτήσει ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸ κολλέγιο καὶ μιλοῦσε ἄπταιστα ἀγγλικά. Ὡς ἐκ τούτου ἐρχόταν τακτικὰ σέ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ξένους ποὺ ἐπισκεπτόταν τὴν Θεσσαλονίκη. Τὸ 1947 ὁ Στακτόπουλος γιὰ μερικοὺς μόνο μῆνες ὑπῆρξε μέλος τοῦ ΕΑΜ. Στὶς 14 Αὐγούστου 1948, ἡμερομηνία κατὰ τὴν ὁποία συνελήφθη δὲν ἦταν μέλος καμμιᾶς πολιτικῆς ὀργανώσεως ἢ κόμματος.

Ἡ ἄποψις τῆς ἀστυνομίας ἦταν ὅτι ὁ Στακτόπουλος, εἶχε μεσολαβήσει γιὰ τὴν συνάντηση

Ἡ ταυτότητα τοῦ δολοφονηθέντος Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Τζώρτζ Πόλκ

Πόλκ καὶ Μάρκου, ὅτι ὡδήγησε τὸν Ἀμερικανὸ δημοσιογράφο σέ δύο στελέχη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόματος, ἔφαγαν ὅλοι μαζὶ καὶ μπῆκαν σὲ μία βάρκα. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πλοῦ πρὸς κάποια κατεύθυνση, οἱ δύο κομμουνισταὶ σκότωσαν τὸν Πόλκ διὰ πυροβολισμῶν ἐκ τῶν ὀπισθεν, ἔπειτα ἔδεσαν τὸ πτῶμα του καὶ τὸ ἔρριξαν στὴ θάλασσα.

Λίγες ἡμέρες ἀργότερα ἔφθανε διὰ τοῦ ταχυδρομείου σ' ἕνα ἀστυνομικὸ τμῆμα ἡ ταυτότης τοῦ Πόλκ. Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ φακέλλου, κατὰ τὴν ἀστυνομία, εἶχε τὸν γραφικὸ χαρακτῆρα τῆς μητέρας τοῦ Στακτόπουλου.

"Ολα αὐτὰ ὁ Στακτόπουλος τὰ ὡμολόγησε στὸ δικαστήριο!

Τώρα ἀποκαλύπτει ὅτι ὑπεβλήθη σέ φοβερὰ βασανιστήρια γιὰ νὰ προβῆ σέ ὁμολογίες καὶ ὅτι τόσα χρόνια δὲν μιλοῦσε, γιατὶ ἐκυριαρχεῖτο ἀπὸ τὸν φόβο ἀπὸ τοὺς πραγματικοὺς δολοφόνους — ἀπὸ τὸ παρακράτος τῆς Δεξιᾶς, ὅπως ὑπονοεῖται.

Τὸ μεσημέρι τῆς ἡμέρας ποὺ συνελήφθη στὶς 14 Αὐγούστου 1948, ἡμέρα Σάββατο, ὁ Στακτόπουλος εἶχε πάει στὴν ταβέρνα «Κληματαριὰ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Σοφίας, μαζὶ μὲ δυὸ συναδέλφους του. Φεύγοντας πῆγε στὴν στάση τῶν λεωφορείων γιὰ νὰ πάρῃ τὸ λεωφορεῖο νὰ πάῃ στὸ σπίτι του στὴν Καλαμαριά, ὅπου ἔμενε μὲ τὴν οἰκογένειά του. Τὸν πλησίασε κάποιος τῆς ἀσφαλείας μὲ πολιτικά, τὸν ρώτησε ἂν εἶναι ὁ Γρηγόρης Στακτόπουλος καὶ τὸν ὡδήγησε στὴν ἀσφάλεια Τὸ προηγούμενο βράδυ εἶχε σημειωθῆ μία κλοπὴ στὸ σπίτι τοῦ Στακτόπουλου στὴν Καλαμαριὰ καὶ εἶχαν ἀφαιρεθῆ ἀπὸ αὐτὸ ὡρισμένα πράγματα καὶ ὁ Στακτόπουλος εἶχε τὴν ἐντύπωση ὅτι τὸν ὁδηγοῦσαν στὴν ἀσφάλεια γιὰ νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς δράστες τῆς κλοπῆς, τοὺς ὁποίους ὑπέθεσε ὅτι εἶχαν συλλάβει. Μόλις ὅμως ὁδηγήθηκε στὴν ἀσφάλεια, τοῦ ἔκαναν σωματικὴ ἔρευνα, τοῦ ἔβγαλαν τὰ παπούτσια καὶ στὶς ἐπανειλημμένες ἐρωτήσεις του γιατὶ τοῦ φέρονται ἔτσι ἀντὶ ἀπαντήσεως, εἰσέπραξε βρισιὲς καὶ κλωτσιές.

Ἀπὸ κεῖνη τὴν στιγμὴ καὶ μετὰ ἀρχίζει ἡ ὀδύσσεια τοῦ δημοσιογράφου Στακτόπουλου. Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας τὸν ἐπισκέφθηκε στὸ χῶρο ὅπου ἐκρατεῖτο ὁ τότε γενικὸς διοικητὴς τῆς ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης, Μουσχουντῆς, ὁ ὁποῖος ἀπευθυνόμενος σ' αὐτὸν τοῦ εἶπε νὰ μὴν συγχίζεται γιατὶ πρὰ κειται γιὰ μιὰ μικρὴ ἔρευνα καὶ σέ λίγες ἡμέρες θὰ εἶναι ἐλεύθερος. Ὁ Στακτόπουλος ζήτησε νὰ εἰδοποιηθῆ ἡ οἰκογένειά του ὅτι ἔχει συλληφθεῖ καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ ἀπάντησε ὅτι αὐτὸ ἤδη ἔχει γίνει καὶ νὰ μὴν ἀνησυχῆ. "Οπως ἀφηγεῖται τώρα ὁ Στακτόπουλος, αὐτὴ τὴν ἡμέρα, ἦταν ἡ 14 Αὐγούστου 1948, ἔγινε ἡ πρώτη ἐπαφή του μὲ τὸν Μουσχουντῆ καὶ μὲ τὴν γενικὴ ἀσφάλεια Θεσσαλονίκης. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἀσφαλείας οἱ ὁποῖοι ἀσχολήθηκαν μὲ τὸν Στακτόπουλο ἀπὸ τὴ σύλληψή του καὶ μετὰ ἦταν ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς ἀσφαλείας Μουσχουντῆς, ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς ἀστυνομίας Τριανταφύλλου, ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς ἀσφαλείας Τσῶνος, οἱ ἀξιωματικοὶ Παπατσώρης, Κωστόπουλος, Σκουλαρίκης γιὰ τὸν ὁποῖο λέει ὁ Στακτόπουλος ὅτι δὲν τὸν κτύπησε ποτέ, καὶ ὁ Γεωργίου γιὰ τὸν ὁποῖο λέει ἐπίσης τὰ ἴδια πράγματα. Ἐπίσης ὁ Στακτόπουλος χρωστᾶ χάριτες, ὅπως λέγει, σέ κάποιο χωροφύλακα Παν. Καραγιαννόπουλο, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴ πρώτη στιγμὴ τοῦ φέρθηκε ἄψογα καὶ ὁ ὁποῖος ἀπεχώρησε ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ἔπειτα ἀπὸ δύο χρόνια.

Σύμφωνα μέ ὅσα εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τὸ περιβάλλον του ὁ Στακτόπουλος εἶχε ὅλο— ὅλο μία ἐντελῶς στιγμιαία συνάντηση μὲ τὸν Πόλκ καὶ δὲν θυμόταν οὔτε κἀν τὴ φυσιογνωμία του. Κάποια μέρα συγκεκριμένα καθὼς πήγαινε νὰ κάνῃ τὸ ρεπορτάζ γιὰ τὴν ἐφημερίδα του στὴ διαβαλκανικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία βρισκόταν στὸ ξενοδοχεῖο «Μεντιτεράννεαν», συναντήθηκε στὴν εἴσοδο τοῦ ξενοδοχείου μὲ τὴν Κα Ἔλεν Μάμας, ἀνταποκρίτρια τοῦ «Ἀγσσοσιέιτεντ Πρές». Ἡ κα Μάμας ρώτησε τὸν Στακτόπουλο ἂν ὑπάρχῃ καμμιὰ εἴδηση καὶ στὴ συνέχεια τοῦ εἶπε ὅτι ὑπάρχουν μέσα τρεῖς συμπατριῶτες της καὶ τὸν κάλεσε νὰ τοὺς γνωρίσῃ. Πραγματικὰ στὸ σαλόνι τοῦ ξενοδοχείου «Μεντιτεραννέαν» βρισκόταν τρεῖς Ἀμερικανοί, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦταν ὁ Πόλκ. Ἔγιναν οἱ ἀπαραίτητες συστάσεις καὶ ὁ Στακτόπουλος ἀποσύρθηκε, ἀρνηθεὶς νὰ πιῇ ὁτιδήποτε, γιατὶ ποτὲ τσίπουρο δὲν πίνει. Τὸ ποιὸς ἦταν ὁ Πόλκ τὸ ἔμαθε ἀργότερα, λέγει ἀπὸ τὸν Τσῶνο, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε ὅτι ἦταν κάποιος μὲ πλεστικὴ μύτη καὶ μὲ σακκάκι χωρὶς πέτα.

Ὁ Στακτόπουλος, χαρακτηρίζει τὴν ἀνάκρισή του τοῦ ἔγινε ἀνάκριση τετάρτου βαθμοῦ, δηλαδὴ ἀνάκριση ποὺ περιελάμβανε βασανιστήρια, ἠλεκτροσόκ, ξυλοδαρμοὺς καὶ ἀφόρητες πιέσεις. Μετὰ τὴν πρώτη ἐπαφὴ τὴν ὁποία εἶχε τὴν ἡμέρα τῆς συλλήψεώς του ὁ Στακτόπουλος μὲ τὸν διοικητὴ τῆς ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης Μουσχουντῆ εἶχε καὶ ἄλλες ἐπαφὲς ἀργότερα μαζί του. Λίγες ἡμέρες ὕστερα ἀπὸ τὴν σύλληψή του τοῦ ἀνακοίνωσαν ὅτι ὁδήγησαν στὴν ἀσφάλεια τὴν μητέρα του καὶ τὶς ἀδελφές του. Ὁ Στακτόπουλος δὲν τὸ πίστεψε. Τότε πίστευε ὅτι οἱ κομμουνιστὲς σκότωσαν τὸν Τζώρτζ Πόλκ. Σέ μερικὲς μέρες ὁ Στακτόπουλος ἄκουσε στὴν ἀσφάλεια τὴν φωνὴ τῆς μητέρας του, πετάχθηκε ἀμέσως ἄθθιος καὶ προκάλεσε θόρυβο Ὁ σκοπὸς τοῦ χώρου στὸν ὁποῖο ἐκρατεῖτο ὀνομαζόμενος Γ. Ζελλίδης πλησίασε τότε τὸν Στακτόπουλο καὶ τοῦ εἶπε ὅτι δὲν ἦταν ἡ μητέρα του. Ὁ Στακτόπουλος ἐπέμενε καὶ ἔτσι ὁ χωροφύλακας Ζελλίδης ἀνέφερε στὸν Μουσχουντῆ ὅ,τι εἶχε διαλεχθεῖ μεταξύ τους. Σὲ μισὴ ὥρα ὁ Μουσχουντῆς φώναξε τὸν Στακτόπουλο καὶ ὁ Στακτόπουλος εἶπε στὸν διοικητὴ τῆς ἀσφαλείας ὅτι θὰ ἀνεγνώριζε τὴν φωνὴ τῆς μητέρας του ἀνάμεσα ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο φωνές, ἤ πως καὶ θὰ ἀναγνώριζε τὰ γράμματά της. γιατὶ τὰ εἶχε δεῖ πάρα πολλὲς φορές. μιὰ καὶ ἡ μήτερα του σημείωνε διάφορα ὀνόματα τὰ ὁποῖα πήγαινε στὴν ἐκκλησία κάθε Σάββατο γιὰ νὰ τὰ διαβάζουν οἱ ἱερεῖς.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτή, τὴν συνάντησή του μὲ τὸν Μουσχουντῆ καὶ μετὰ ἔδεσαν τὰ μάτια τοῦ Στακτόπουλου μὲ ἕνα μαῦρο πανί καὶ μέ κλωτσιές καὶ χαστούκια τὸν φορτώθηκε κάποιος. τὸν περέφερε καὶ τὸν τοποθέτησε στὸ ἴδιο δωμάτιο, ὅπου τοῦ ἔκαναν ἠλεκτροσόκ στὰ πόδια. Ὁ Στακτόπουλος, ὅπως λέει, παρέλυσε, δίψασε ἀφόρητα καὶ ὅταν τὸν ἔλυσαν, τὸν κρατοῦσαν γιὰ νὰ τὸν κατεβάσουν κάτω. Τὰ σημάδια ἀπὸ τὰ βασανιστήρια αὐτὰ βρίσκονται ἀκόμη στὰ πόδια του. Ἐπίσης ὑπέστη βασανιστήρια μὲ ἐκτυφλωτικὰ φῶτα, ξυλοκοπήματα, ὀρθοστασία, στήσιμο στὸν τοῖχο μέ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια δεμένα πίσω μέ συρματόσχοινο.

Ὁ Στακτόπουλος ἀναφέρει τὰ ὀνόματα τῶν χωροφυλάκων ποὺ πρωτοστατοῦσαν στὰ βασανιστήρια. Θυμᾶται καὶ τὰ μικρά τους ὀνόματα. Ὁ Στακτόπουλος πιστεύει, ὅτι τοῦ εἶχαν δώσει καὶ ναρκωτικά. Ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς κακουχίες εἶχε ἀδυνατίσει τόσο πολύ, ὥστε τοῦ ἔκαναν ἐνέσεις ἀσβεστίου στὴ φλέβα γιὰ νὰ τονωθῆ. Τελικὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς ἐνέσεις ὁ γιατρὸς δὲν εὕρισκε φλέβα γιὰ νὰ βάλῃ τὴν βελόνη. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ Στακτόπουλος «ὡμολόγησε» ὅσα τοῦ εἶχαν ὑπαγορεύσει. Μετὰ τὴν «ὁμολογία» του ἔφθασε στὴν ἀσφάλεια ὁ ἀντεισαγγελέας πλημμελειοδικῶν Θεσσαλονίκης Χρῆστος Μουστάκας, σήμερα ἀντεισαγγελέας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ὁ Κ. Κλουμουτοῦρος, σήμερα ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου

Ὁ Στακτόπουλος ἐπανέλαβε τὶς «ὁμολογίες» του σ' αὐτούς. Ὑπῆρχε κάποιος γραμματέας. Ὁ Στακτόπουλος γιὰ νὰ ὑπογράψῃ, τοῦβαλαν στὸ χέρι ἕνα μολύβι καὶ ἔσερνε τὸ χέρι του. Τόσο δὲν μποροῦσε νὰ κρατήσῃ τὰ χέρια του. Δέν μποροῦσε νὰ περπατήσῃ. Δὲν μποροῦσε νὰ γράψῃ, δὲν μποροῦσε νὰ μιλήσῃ σωστά.

Πρὶν ἀρχίσουν τὰ βασανιστήρια εἶχε ἐπισκεφθῆ τὸν Στακτόπουλο στὴν ἀσφάλεια ὁ τότε ὑπουργὸς δημοσίας τάξεως Ρέντης, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε ὅτι «ἔχει ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν πατρίδα». Αὐτὸς τοῦ ἀπάντησε ὅτι τὸ γνωρίζει καὶ ὅτι ὁ ἀδελφός του, 12 χρόνια νεώτερος, εἶχε χαθῆ στὸν πόλεμο.

"Οταν ὁ Ρέντης τοῦ εἶπε: «...οἱ ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν πατρίδα εἶναι ἀτέρμονες".

Ὁ Στακτόπουλος ἀπάντησε στὰν ὑπουργό:

«Γιατί, κύριε ὑπουργέ, δὲν ἀναθέτετε τὸν ρόλο αὐτὸν στὸ γιό σας καὶ τὸν ἀναθέτετε σ' ἐμένα;».

Δέν πρόλαβε νὰ τελειώσῃ, ὅπως θυμᾶται καὶ βρέθηκε κάτω ἀπὸ κλωτσιές καὶ κτυπήματα. "Οταν συνῆλθε ἦταν δεμένος χέρια καὶ πόδια στὸ κελλί του!

"Οσον ἀφορᾶ τὴν ἐπιστολὴ ποὺ τὸ τμῆμα, ἡ ὁποία, σύμφωνα μὲ τὸ κατηγορητήριο, εἶχε γραφῆ ἀπὸ τὴν μητέρα του πρὸς τὴν ἀσφάλεια καὶ ἡ ὁποία θεωρήθηκε σὰν «μῖτος τῆς Ἀριάδνης», ὁ Γρηγόρης Στακτόπουλος λέγει ὅτι ὄχι ὁ Πουλαντζᾶς, ἀλλὰ ἑκατὸ γραφολόγοι νὰ μοῦ ποῦν τὸ ἀντίθετο, δέν θὰ τὸν πείσουν ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ ἦταν γραμμένη ἀπὸ τὴν μάννα του. Ὁ Στακτόπουλος πιστεύει ὅτι οἱ ἀνακρίτες τότε δὲν ἀπέβλεπαν στὴ διαλεύκανση τῆς ὑποθέσεως ἀλλὰ νὰ μπλέξουν ἕναν ἄνθρωπο. Ἐπίσης, σχετικὰ μὲ τὸ γράμμα ποὺ δῆθεν ἔστειλε ἡ μητέρα του, λέγει ὁ Στακτόπουλος ὅτι ποτέ στὸ σπίτι του δέν ὑπῆρχε μελανοδοχεῖο καὶ κοντυλοφόρος, ἀλλὰ ὁ ἴδιος εἶχε ἀπορροφητικὸ μελάνι. Καὶ τὴν ἡμέρα, μάλιστα, λέγει, πο